

Efter 16 år som utpost till Tabor och Filadelfia

av Olle Eriksson

En uppsats om Pingströrelsen i Nynäshamn
under 20 och 30-talet.

Första upplagan juni 1993

Hur en stillastående utpost blev en växande församling

av Olle Eriksson

”Pingstväckelsens budskap började förkunnas i Nynäshamn redan i början på 1920-talet eller kanske ännu tidigare genom bröder från Stockholm. Så småningom kom en bönering till stånd, som var ansluten till Taborförsamlingen i Stockholm och Nynäshamn räknades följaktligen som utpost till nämnda församling”, inleder Erik Holmström församlingens i Nynäshamn tioårsberättelse den 29 oktober 1949.

Från slutet av 1929 var man utpost till Filadelfia i Stockholm och 1939 bildade man egen församling. Erik Holmström var den nya församlingens femte pastor och föreståndare.

Nynäshamn

Nynäshamns kommun upptar södra delen av halvön Södertörn söder om Stockholm. I norr gränsar kommunen till Botkyrka och Haninge kommuner.

Invånarantalet uppgår till 22 000 varav väl ungefär hälften bor i den stora tätorten Nynäshamn, som blev köping 1911 och stad 1946. Andra mindre tätorter är Sorunda och Ösmo.

Nynäshamn har egna stora arbetsplatser men är samtidigt sovstad för många som arbetar uppåt Stockholm dit det är 50-60 km. Man är också en hamnstad med isfri hamn året runt och med färjetrafik främst till Gotland men på senare år också till grannländerna på andra sidan Östersjön; både åt öster och åt söder.

Kommunikationerna har sedan många år främst utgjorts av järnvägen. Från 1901 en privat oelektrifierad bana, som utgick från stambanan vid Älvsjö station. Stockholm-Nynäs järnväg (S.N.J.). Förmodligen byggd mycket med tanke på Gotland. Nu ingår banan i SL:s pendeltågssystem.

Bland de gamla säkra arbetsplatserna kan nämnas tele- och oljeindustrier – många är de oljevagnar som trafikerat banan sedan den första tankbåten lossade olja 1928 – samt Riksförsäkringsverkets stora anläggning.

Nynäshamn var också platsen för OS-seglingarna 1912.

Tabor var tidigt ute

På nyår 1923 kunde man läsa i Evangelii Härold om Taborförsamlingens tredje årsmöte. Det hade hållits på Trettondagen i lokalen Brännkyrkagatan 88 på Söder i Stockholm.

Bland mycket annat rapporteras om ”god framgång” för församlingens utposter i Ösmo, Nynäshamn, Dalarö och Huvudskär.

Församlingen bestod vid årsmötet av 262 medlemmar och hade under året som gått fått döpa inte mindre än 61.

När utposten, ibland benämnd bönering, i Nynäshamn bildades, vet vi inte. Vad vi däremot vet är att Taborförsamlingen grundades 31 oktober 1919. Nynäshamn nämns i Evangelii Härolds predikoturer första gången i mars 1927. Från samma år är också det äldsta bevarade protokollet; från ett månadsmöte den 6 december.

Tabor bildades av 31 medlemmar från Filadelfia. De hade kommit dit på betyg från baptistförsamlingen Ebeneser på Söder. Lewi Pethrus ansåg emellertid att de borde vara kvar på Söder och arbeta där. På hans förslag bildades därför en pingstförsamling som fick namnet Tabor.

Redan 1917 hade 59 medlemmar från baptistförsamlingen Elim på Östermalm bildat pingstförsamlingen Smyrna; också den på Söder.

De två söderförsamlingarna låg inte långt från varandra ens med den tidens fortskaffningsmedel och 1 september 1929 gick man samman och bildade Södermalms fria församling. Detta kom, som vi skall se längre fram, att få konsekvenser för den lilla bönegruppen ute i Nynäshamn.

Man vill få ordning

Vid det första protokollförda månadsmötet den 6 december 1927, liksom vid de möten som annonserades i Evangelii Härold redan i mars samma år, samlades man i lokalen Floragatan 5. En hyrd lokal i ett hus som låg där Nynäshamns centrum ligger i dag. Där var man kvar ända till den 13 december 1970 då man kunde flytta in i den nya egna kyrkan.

Mötet den 6 december ”var sammankallat för att ordna med verksamheten och då beslöts att hålla böneringsmöten på bestämda tider och protokollföra dem”.

Nu skulle det bli ordning och reda. Ernst Hagberg valdes till ordförande, Albert Ekman till sekreterare och Ernst Karlson till kassör. Hagberg och Karlson skulle skriva årsredogörelsen från böneringen till församlingens årsmöte den 3 januari 1928. Ekman kom att väljas till sekreterare många gånger under åren och tjänstgjorde sin sista period som sådan så sent som åren 1939-47. Då i den nybildade församlingen.

Hagberg köper ved

Vid årsmötet var femton medlemmar med och man kunde notera en kassaomslutning 1927 på 1.480 kronor. För övrigt beslöt man att broder Ernst Hagberg både skulle köpa in ved till lokalen och se till att den blev ditkörd.

Vid gruppmötet i februari var man inte överens i den lilla gruppen. Ordförande avsa-de sig uppdraget "av vissa orsaker". Han hade erhållit ett brev från en annan broder "med de mest grova beskyllningar om andligt högmod med mera". Brodern som skrivit brevet hade utan att höra övriga ändrat på ett beslut om när brödsbrytelse skulle hållas. Han tyckte inte att detta skulle behöva följas av en anmärkning och han blev "uppbragd". "Men", förklarade han sig, "kanske blev brevet av ovislig art".

Systrarna "kände inte något för broder G."

Den 6 november var man samlade till månadsmöte. Då hade man erbjudits en evangelist. Förmodligen från bibelskolan i stan. En broder G. hade varit hos dem och "provat".

I protokollet kan vi läsa ordagrant att: "syster A hälsade från systrarna att vi inte känner något för G men för P, och att det behövs hjälp i sången. Syster B tycker det är härligt med broder P men tyckte att vi måste vara eniga då det gäller kalla ett vittne." Tydligt kunde broder P spela och sjunga. I brist på enighet om vem man kände mest för bordlades frågan för den här gången. Kanske skall det nämnas att gruppen ute i Nynäshamn som regel bestod av ungefär 80 procent kvinnor ("systrar").

Vid decembermötet beslutades att ha julotta klockan sju och att broder Ernst Karlson skulle skaffa granar medan systrarna skulle sköta om att det fanns ljus (till granarna).

Där gick allt fridfullt och stilla...

Vid 1929 års första gruppmöte relaterade broder JK något från årsmötet inne i Taborförsamlingen. "Där gick allt fridfullt och stilla och Guds frid märktes...". Vad hade han väntat sig måntro?

Helmer Holmgren, pastor i Tabor och senare äldstebroder i Filadelfia under många år, önskade en förteckning över Nynäshamnsgruppens medlemmar. Detta för att kunna översända medlemskort att visa upp vid församlingsmöten och andra enskilda sammankomster. Det var före datorernas tid.

I protokollet från månadsmötet den 9 juli läser vi: "Br EK önskade bli befriad från sin kassörsbefattning. Beviljades ej". Ord och inga visor.

Tabor och Smyrna slås ihop

På annat håll än i Nynäshamn kan vi läsa att de två söderförsamlingarna Tabor och Smyrna gick samman den 1 september 1929 och bildade Södermalms fria församling. Man hade till att börja med möten i biografen Mosebacke 16-18. Pastorerna hette Ivar Claeson, Rikard Fris, Oscar Svanell och Helmer Holmgren. Alla bröder som skulle låta

tala om sig inom pingströrelsen i många år.

I och med sammanslagningen följde gruppen i Nynäshamn med till Södermalms fria ”på köpet” och förmodligen utan att veta så mycket om det. I varje fall finns inga noteringar om sammanslagningen i handlingarna. Men det skulle komma att märkas.

Stan drar in hyran

”Meddelades att församlingen i Stockholm har beslutat att dra in hyran för lokalen i Nynäshamn och erlaggs ej längre än detta år. Varför hyran drogs in var att vi ej böjde oss för församlingen ang br. P. (Den som systrarna kände mest för)”, står att läsa i paragraf 3 från månadmötet den 12 november 1929.

Vi läser vidare: ”Framhölls att församlingen lämnat oss frihet ang br. P. Br Svensson tyckte när det låter så från församlingen så är det nog bäst att vi lämnar Taborförsamlingen, och att vi inte få förgripa oss på vittnet, det är Gud som för fram verket.”

Sedan några bröder talat för och emot förslaget: ”Beslöts på grund av vissa förhållanden att lämna Tabor och gå över till Filadelfia”.

Att Tabor redan den 1 september förenats med Smyrna och bildat Södermalms fria församling förefaller gruppen i Nynäshamn inte känna till.

När gick man egentligen över?

I Filadelfias protokoll låter det sig inte göra att se när och om dessa medlemmar från Nynäshamn togs in i stan. De skulle ju formellt ha kommit på betyg från Södermalms fria. Tiden efter bildandet av den församlingen kom dock väldigt många medlemmar därifrån, främst beroende på att man tog in missionsmannen A P Franklin sedan han uteslutits ur Filadelfia. Nynäshamnsmedlemmarnas namn försvinner helt enkelt i mängden namn, och de kan i dag inte särskiljas.

Och hur detta beslut att gå över till Filadelfia följdes upp i Nynäshamn framgår inte och protokoll saknas fram till den 12 april 1932.

Söder har dem kvar

Riktigt säker på vilken församling gruppen i Nynäs tillhörde de första åren på trttioalet går det inte att nu efteråt klarlägga. Frågan är om de själva var helt klara över det.

Södermalms fria starade en egen tidning då man blev ställda utanför pingströrelsen. Den fick namnet Missionsfacklan och i den kan man läsa att en Einar Östholm ”var ansvarig för arbetet” i Nynäshamn 1930 och att Eva Eriksson tjänat i Nynäshamn från den 17 januari 1932. Namnen Einar Östholm och Eva Eriksson förekommer inte i protokollen i Nynäshamn. Varken före den 12 november 1929 eller efter den 12 april 1932.

Av det föregående och av det följande kan man dra slutsatsen att det i praktiken tog tre

fyra år för den lilla gruppen att gå över från Tabor (Södermalms fria) till Filadelfia.

Franklinstriden sätter spår

Efter att ha återfunnits under Tabor i Evangelii Härolds predikoturer placerades Nynäshamn nu helt följdriktigt under Södermalms fria. Detta till och med två veckor under januari 1930. Sedan försvann såväl Södermalms fria som Nynäshamn helt. Detta berodde på att sedan missionsmannen A P Franklin ”på grund av synd” uteslutits ur Filadelfia den 14 oktober 1929 togs han första veckan i december samma år in som medlem på söder.

Filadelfia tog då avstånd från den nystartade söderförsamlingen. Ett avståndstagande som skulle vara i ganska precis fem år och som bland annat syntes i att predikoturerna i Evangelii Härold försvann.

Man blir Filadelfiautpost

I Filadelfias årsberättelse för 1932 är inte Nynäshamn ”utpost” men däremot har församlingen ”bedrivit verksamhet” där. Ett uttryck som, liksom ”bönering”, markerar en något lägre grad av aktivitet eller medlemsantal än ”utpost”.

I Evangelii Härold dyker Nynäshamn upp under Filadelfia och ofta med Filadelfiabroder som talare.

Ute i Nynäshamn verkar man ha varit lyckligt ovetande om den stora striden. Man verkar ha sina egna problem. I protokoll från junimötet framgår att en syster engagerat sig i en lokalfråga och att ”br JK tyckte att ovannämnda förfaringssätt var felaktigt och bör ej förekomma inom pingstväckelsen. Det bör ju ordnas genom bröderna, där det finns sådana”.

Bröderna städar inte

Vid gruppmötet i januari 1933 dominerar tre frågor. Kassören önskar bli befriad från kassörssysslan ”enär det framkommit misstroende mot honom angående kassans skötande.

Böneringen önskade ha honom kvar som kassör.” Och så blev det.

Tage Sjöberg var ute för att samtala i frågan om evangelist, men det verkar gå trögt.

Innan mötet avslutades var också frågan om städning av lokalen uppe på dagordningen.

Den ”frågan överlämnades åt systrarna att själva ordna i saken”.

Om den här uppsatsen ger en negativ bild av gruppen i Nynäshamn så ger den dessvärre rätt bild enligt protokollen. Man tycks ha haft många små problem som man inte lyckades gå förbi utan att bli oense.

Vännerna skulle hålla sig till sak

Till 22 juni var utlyst gruppmöte med mangrann samling. Då skulle vittnesfrågan upp och tre bröder kom ut från stan. Bland dem ”naturligtvis” Arvid Berglund. Han var till stor

hjälp på många platser under församlingens uppbyggnadsskede. Med sig hade han bröderna Adolvson (Hjalmar Adolfsson) och Vinkvist.

Man försökte från stan lansera tanken att dela ett vittne mellan Nynäshamn och utposten i ganska närliggande Sorunda.

Misshälligheterna man hela tiden kan spåra mellan bröderna och systrarna kommer fram nu också. ”Broder EK tyckte att vännerna, särskilt systrarna, borde samlas lite bättre till bönemötena. Systrarna A och S tyckte återigen att det är bara systrarna som besöka mötena”. Då ”tyckte br. EK att vännerna skulle hålla sig till sak och tala om gemensamt vittne med Sorunda”. Och det kan man väl hålla med honom om.

Handuppräkning räckte inte

”Röstning om att kalla Clas Ekman gemensamt med Sorunda företogs med handuppräkning. Alla röstade för kallelse utom två som ställde sig neutrala. Fyra voro ej närvarande.” står det att läsa i protokoll från gruppmötet.

Efter ett halvår eller noga räknat den 5 december får man på nytt besök av bröder från stan. Den här gången kom Hjalmar Adolfsson, Arvid Berglund, Manne Lind och Martinsson. Detta då det ”fortfarande rådde missförhållanden inom böneringen”. Det gällde naturligtvis frågan om gemensamt vittne med Sorunda.

Ur det noggranna protokollet kan vi citera några repliker: ”Utposterna ligger ju så pass nära varandra att det borde gå bra.” ”Det finns ingen möjlighet till framgång där det råder två viljor.” ”Br. Adolfsson fann att en del av systrarna inte var ett med br. CE.” ”Br. Berglund hörde genom protokoll att det inte står rätt till här. I små samhällen kommer det så lätt in missförhållanden och stridigheter, hur det går till är svårt att få reda på. Vad gäller Nynäs kan inte församlingen i Stockholm göra något. Församlingen kan inte följa verksamheten. Vi ligger för långt bort.” Så småningom kunde förnyad enighet visas genom handuppräkning och mötet avslutas med brödsbrytelse.

De hade glömt bort att åka dit

”De förut så omtvistade och mycket omtalade affischerna (från tiden med Södermalms frias namn på) med beslut på att ej använda dem (längre) upptogs till (ny) behandling. Syster S meddelade att de skänkts av br EH. Böneringen beslöt ännu en gång att slopa (ej använda) dem. Syster S röstade nej”. Klara besked. Syster S var väl sparsam eller kände hon sympatier med Söder. Något längre fram förbereder man ett besök av sångare från Södertälje, och då skall man ha friluftsmöte i Järnvägsparken en söndag. Sångarna skall bjudas på kaffe, mjölk och smörgåsar. ”Br EK skulle tala med Ernst Hagberg om mjölk och grädde. (Hagberg var nämligen chef för mejeriet i Sorunda.) Systrarna skall sköta om kaffet”. Men vem skötte smörgåsarna! Det kunde för övrigt göra detsamma. Sångarna kom nämligen aldrig och br CE kunde tala

om varför; de hade glömt bort att åka dit.

Vid gruppmötet den 4 september kunde man inte ha någon brödsbrytelse eftersom man ”inte kunde få tag i något vin”.

Clas Eriksson blir riktigt vald

Vid 1934 års administrationsmöte inne i stan blir Nynäshamn ”utpost” och Clas Eriksson blir vald till föreståndare för den. Samtidigt väljs han även för Sorunda.

Ungefär samtidigt, eller noga räknat 2 maj, träffas för övrigt uppgörelse mellan Filadelfia och Södermalms fria. Inte heller den här gången kommenteras detta i

Nynäshamnsgruppen, som blir kvar i Filadelfia.

I övrigt händer inte så mycket under 1934. Man resonerar ”som vanligt” med värden om att få slask- och avloppsledning installerad och med varandra om vem som skall städa lokalen. Ibland lovar man en lägre ekonomisk ersättning för detta men oftast tycks pengarna saknas.

LP blir 50

Till Lewi Pethrus´50-årsdag sänder man ett foto på sångarna vilket tydligen skall ingå i något bildcollage samt 1 Kor 15:10 med bland annat ”...jag har arbetat mer än de alla –”.

Vid gruppmötet den 3 december inleds en fråga som kommer att bli långvarig. ”Förslag gjordes att försöka få ett samtal med Betanieförsamlingen (Örebrobaptister) i Nynäsgård angående deras ställning till pingstväckelsen. Beslutade kalla ned bröderna Skulberg och Eriksson att jämte broder Ekman och systrarna Anna Karlsson och Signe Larsson samtala i frågan.”

Den äldst bevarade årsberättelsen är från 1934 och kassaomslutningen var 1.697 kr.

Sekreteraren blir föreståndare

För 1935 valdes den ”ständige sekreteraren” Albert Ekman till föreståndare i Nynäshamn. Den 2 mars hade man ett gemensamt möte med Betanieförsamlingen där ”Båda parterna uttalade enhällig önskan om ett samgående till en församling.” Tre personer utsågs fortsätta samtalet och den 10 mars beslöt man enhälligt att gå samman med Betania till en församling under namnet Filadelfia.

Man beslöt vidare enligt kommitténs förslag att vid ett gemensamt möte, då någon broder från Stockholm kommer, tillsätta äldste och diakoner samt anta stadgar.

Man enades om Johannes Waern och Ekman fick i uppdrag att tillskriva honom och församlingen samt sända protokollsutdrag.

Mötet avslutades med beslut om gemensamma möten och sångövningar. Allt verkade

klart! Eller gick det **för** fort?

Eftertankens kranka blekhet

Redan vid nästa möte, som hölls 1 april, kom kanske eftertanken. Paragraf 7 lyder ordagrant:

”Framfördes en fråga från Betaniaförs. först. broder Skutberg till böneringens medlemmar, huru de i det kommande, då gemensam församling ordnats, skulle ställa sig vid eventuellt kallande av vittnen, om de endast komma att rösta för vittnen inom pingstväckelsen.

Efter sedan flera yttrat sig i frågan beslöts enhälligt giva följande svar:

Böneringens medlemmar står fullt eniga med Filadelfiaförsamlingen, Stockholm och önska i fortsättningen då det event. gäller att kalla vittnen, enligt Herrens ledning rösta för välrekommenderade sådana, hvilka äro ett med pingstväckelsens förkunnelse enl. Nya Testamentet, i lära och liv.”

Redan i följande gruppmöte har man fått Betanias svar: ”Betaniaförsamlingen, Nynäsgård, lämnar följande svar på det ifrågasatta samgåendet med Böneringen Filadelfia.

Då det framkommit att förutsättningen för ett samgående, nämligen verklig, andlig enhet f.n. ej finnes mellan ömse parter, vilja vi för vår del ännu något bida och vänta ledning från Herrens hand. Detta innebär icke att vi taga avstånd från pingstväckelsen såsom sådan, sänd av Gud. Med fridshälsningar, Betaniaförs.”

Men samtalen fortsätter

22 september var det dags igen.

”Broder A Ekman meddelade att Betaniaförsamlingen, Nynäsgård, nu önskade att tillsammans med Böneringen här ordna församling.

Meddelades vidare att broder Skutberg gjort förslag om troendemöte i morgon (måndag) kl 8 em. för samtal i saken och att redan tisdag afton ordna församling.”

Några såg det hela som bönesvar och att saken mognat fram.

”Broder Paul Ongman som var med i mötet påpekade om att, lika viktigt som det är att förkasta och handla för fort, lika viktigt är det att passa det lägliga tillfälle som givits och då gå till verket.”

”Beslöts enhälligt om församlingsordnande tisdagen den 24/9 kl. 8 em.

Att framlägga saken i Filadelfiaförs, Sthlm uppdrogs åt Broder Paul Ongman.”

18 medlemmar är omnämnda och önskar betyg från Stockholm. Fyra fem stycken står kvar i Stockholm då de är i flyttningstagen och inte vet var de skall bosätta sig.

”Broder Ongman meddelade att pastor Pethrus lovat komma med vid församlingsordnandet.”

Nästa möte 13 oktober § 5: ”Broder A Ekman uppläste en skrivelse från Betaniaförsamlingen Nynäsgård vari de framlade sina önskemål angående samgåendet till en församling. Av skrivelsen framgick att församlingen står på samma ståndpunkt som tidigare och att ett samgående ej kan äga rum under sådana förhållanden.”

20 oktober § 1: ”Broder A Ekman meddelade att Pastor Petrus ej hade tillfälle att komma ut någon kväll och ej heller ansåg det nödvändigt då det ej blev något församlingsordnande som förut varit på förslag.”

§ 2: ”Broder Ekman fick i uppdrag att insända skrivelsen från Betaniaförsaml. till Pastor Petrus och äldstebröderna så att de få göra ett uttalande innan vi lämna något svar till Betaniaförsamlingen.”

28 oktober § 1: ”Ekman meddelade Pastor Pethrus svar på den insända skrivelsen från böneringen, att han ej kunde göra något åt saken.” § 2: ”Beslutades sända ett skriftligt svar till Betaniaförsamlingen Nynäsgård att ett samgående ej kan ske när andlig enhet ej förefinnes.”

”Örebroarna” organiserar sig också

Från början var det som kom att kallas Betania Nynäsgård en helt fristående ekumenisk grupp av troende med något olika bakgrund. De samlades i en stuga vid Nynäs gård. 1937 köpte man en hundra år gammal stuga nära järnvägen. Först hade där varit en skola men den senaste tiden en skoaffär. Samtidigt eller strax efter bildade man en församling med omkring 35 medlemmar.

Men det var ”jobbigt” i Nynäshamn och kanske var man för få. I alla fall så gick man 1946 in i Korskyrkan i Stockholm och blev utpost.

Denna tidsålders väsende

Mitt uppe i allt detta hade man också andra bekymmer. Bekymmer som vi idag ser på med närmast ett förlåtande leende men som på sin tid var nog så allvarliga: ”Med anledning av att syster NN skickat sig efter denna tidsålders väsende och ånyo klippt sitt hår läste ordf. vad Guds ord lär i denna sak. Framlades förslag att tillsätta en kommitté som ytterligare skulle samtala med henne och vidare remittera ärendet till församlingen vi tillhöra. Till kommittén valdes...”

I följande månadsmöte ”bad syster NN böneringen om förlåtelse för sitt handlingssätt vilket enhälligt gavs”.

Julotteplanering

I protokoll från mötet den 2 december kan man läsa om julmötesplaneringen:

”Pastor Sandberg från Missionsförsamlingen hade inbjudit böneringen till alliansjulotta. Beslöts att ej gå med.”

”Förslag framkom att inbjuda Betaniaförsamlingen till gemensam julotta, efter samtal och genom omröstning avböjdes förslaget.”

Sedan firade man julotta för sig själva.

Årsberättelse för 1935

Ur årsberättelsen för 1935: "Ett år har återigen gått. Se vi tillbaka på det gamla året har mänskligt sett inte mycke uträttats, utan tvärtom. Men de är härligt att vi äro bevarade i Jesus Kristus. Pris ske Gud. De är mycke att tacka Gud för! Men vi tro att Gud skall få uträtta något i Nynäshamn, 'så att det Syns'. De tro vi! DE äro vi förvissade om. Pris ske Gud!"

Vidare en mångordig kommentar till samtalen med Betania som avslutas med: "Betania kan ej gå med på våra önskemål, böneringen ej å våra (menar väl deras). Klyftan har blivit större än den någonsin varit mellan resp grupper." Man försökte på nytt men det blev inte bättre utan sämre. "Man kan inte finna något annat svar på det hela än att det var ett människoverk. Hade Gud fått verka fram ovannämnda hade det säkert blivit ett annat resultat", slutar årsberättelsen.

Det hela fortsätter under 1936

Som föreståndare valdes i stan på administrationsmötet Albert Ekman.

2 januari § 10: "Evangelisterna meddelade att de samtalat med Pastor Pethrus om ställningen i Nynäshamn. Br Pethrus hälsade till böneringen att den skulle försöka närma sig Betaniaförs. och att de syskon som var redo att gå in i Betania skulle göra det. Räddningen för Nynäshamn vore en verksamhet. Frågan upptogs ej till behandling."

4 november inleds protokollet med: "Efter offentliga mötets slut samlades böneringens medlemmar som voro närvarande och beslöt om br. J skulle stanna här. Av de närvarande räckte alla upp händerna att br. J skulle stanna här utom 3 st. som ställde sig neutrala. Br. Ekman skulle meddela honom att han skulle få komma hit om han kände Guds kallelse. Br. J. skulle sedan meddela br. Söderholm om vårt beslut."

7 november. "Två dar efter br. J:s andra möte önskade några medlemmar extra möte med anledning av att br. J skulle bli här som vittne. De flesta av medlemmarna som voro närvarande ansåg honom ej vara passande här. Detta beslöts meddelas förs. i Sthlm. Till detta valdes syster Olga Carlsson."

"Förslag framkom att skriva och höra efter något vittne som rekommenderats i EH. Till detta valdes sysstrarna RS och RH."

Oenigheten då det gällde kallande av evangelist fortsatte och på mötet 7 dec lyder

§ 1: "Efter sång, bibelläsning och bön upplästes protokollet från den 2/11 -36 och godkändes med undantag av § 5 där det står att församl. ansåg honom passande här, men enligt syster OCs telefonsamtal med br Söderholm var det ej så utan han var utsänd från församlingen och hit då det inte fanns någon annan. Vi skulle sedan få avgöra om vi ville ha honom här eller inte. Protokollet från den 4/11 -36 upplästes där det står att då det gällde br. EJs kallelse hit, alla av de närvarande räckte upp händerna med undantag av 3 st som ställde sig neutrala. Detta godkändes inte, utan det ansågs vara fler som ej räckte upp händerna."

Ur årsberättelsen för 1936: "Ett år har återigen gått. Ära vare Gud o Lammet. Mänskligt sett ha

inte så stora segrar vunnits. De är en stor nåd o även seger att vi äro bevarade i Jesus Kristus. Nog hade det varit härligt om Gud fått frälsa syndare.”

Efter en lång redogörelse över frågan om vittne ”...sände församlingen ut en missionärskandidat br E Lundin som vittnat här sedan i mitten av nov, och har varit här sen språkkursens slut i Filadelfia.” Han blev väl kvar och kom inte ut som missionär? Han kom till både Tungelsta och Södertälje i stället.

Medlemsantalet var 27.

DKSN redan då

Nu valdes Edvin Lundin till föreståndare och DKSN inbjöd gruppen med sångare att delta i ett möte i Tabernaklet söndagen den 12 september men ”böneringen beslöt (som vanligt) att ej deltaga med i detta”.

1 november meddelades att Filadelfia på gruppens begäran beslutat sända ut ett vittne. Det blev Holger Svensson. ”Böneringen beslöt enhälligt att taga emot honom”.

Fantastiskt!

Även årsberättelsen för 1937 låter ana besvikelse och nedstämdhet. Kassaomsättningen hade dock ökat till 2.770 kr.

Det börjar hända saker

Nu börjar det hända saker. Holger Svensson blir föreståndare och den 20 februari har man möte i statskyrkan med Lewi Pethrus, Einar Ekberg och Karl-Erik Svedlund.

Då frågan om städning av lokalen kommer upp erbjuder sig två bröder att ta hand om den. På sommaren åker böneringen i Nynäs tillsammans med den i Sorunda i abonnerad buss till böneringen i Huddinge för att delta i deras ”uppbyggelsemöte”.

Ett par veckor senare kommer församlingen i Tumba med sin söndagsskola till Nynäshamn och den 11 september inbjöd man grupperna i Älvsjö, Huddinge och Sorunda samt församlingarna i Södertälje och Tumba tillsammans med någon sånggrupp från Stockholm. Då måste det ha blivit stormöte.

På hösten hade man också en dopkandidat och man fick hyra Missionskyrkan för att ordna med dopförrättning.

Årsberättelse saknas men den måste ha varit mycket positivare än tidigare år.

Klockan ringer för sista varvet

Vid januarimötet resonerar man om vad man kan göra för att förbättra akustiken i lokalen. Så att den blir lika bra som i Missionskyrkan. Man funderar på att ersätta pappen på väggarna med masonite. Inte så dyrt om man gör arbetet själva.

Även bänkarna behöver bytas. Man hade anbud på gamla biografstolar. Priset per styck

prutades från fem kronor till 2,50. Ett par av bröderna skulle gå igenom dem och reparera men säljaren backade ur och hur det gick sedan vet vi inte.

Tidstypiska beslut

Låt oss ta del av ett par (tids)typiska beslut:

15 juli § 6: "Ett ungdomsmöte har planerats här den 27 augusti vartill ungdomarna i vår grupp lär ha inbjudits. Inbjudan har ej kommit skriftligt utan framförts muntligt till några. Beslöts ta avstånd från nämnda allians."

5 augusti § 3: "Beslöts lämna denna sak ang. uteslutning till nästa månadsmöte o under tiden bedja för dem och visa dem vänlighet." Bad man för dåligt eller var man inte nog vänliga? Det är frågan. De uteslöts nästa månad.

Församlingsbildande – på riktigt

Från gruppmötet den 27 september § 2: "Br. Svenson meddelade att han hade en viktig fråga, den viktigaste som kanske varit framlagd här i gruppen, och vi skulle få vara med om något särskilt. Men fastän den vid flera tillfällen kommit till honom hade han ej tänkt lägga fram den. Men vid tal med br. Petrus ang. denna fråga hade han tyckt att br. Svenson skulle framlägga den innan han lämnade Nynäshamn. Frågan gäller församlingsbildande.

Meddelandet kom som en överraskning, borde först ha talats om bland bröderna i gruppen och bedits för nämnda sak, men behövdes ej enl. br. Svensons mening.

Framhölls även då det gäller församlingsbildande här är det inget nytt utan har varit på tal flera gånger förut.

Då det gäller ovannämnda sak framkastade br. Petrus denna tanke vid församlingsmötet i år att när nu församlingen ökat och blivit så omfattande som den blivit borde i synnerhet de grupper som ligga långt bort bilda egna församlingar.

Efter sedan några yttrat sig för församlingsbildande beslöts fatta beslut med handuppräckning. Av de 25 närvarande räckte alla upp händerna med undantag av fyra. Inom parentes sagt. Alla syskonen borde ha hörts innan beslut fattats ang. församlingsbildande. Mötet avslöts med bön.

Nynäshamn som ovan

Alb. Ekman

sekr."

Pethrus är med

Vid nästkommande möte den 7 okt upplästes och godkändes protokollet. § 6: "Br S nämnde också att br. Petrus tyckte de var bra med församl.bildandet och att de bör gå framåt. Församlingsbildandet äger rum den 29 okt 1939 kl 2 em då br Petrus är närvarande. Br Petrus stannar även vid det offentliga mötet kl 6 em."

§ 7: ”Br S läste upp alla namn som tänkt bli med i den nya församlingen godkändes. Syster A önskade stå kvar i Församlingen (i stan) av vissa orsaker.”

Protokoll från böneringsmötet den 29 oktober då församling bildades.

§ 3: ”Br Petrus tyckte de var roligt få komma hit, tyckte även han var självskriven att närvara som vår förutvarande föreståndare. Han trodde även vi var glada åt att bli självständiga, som på många sätt kan ha sina fördelar. Därefter läste br Petrus Kol 1:14-29 och talade något om församlingen och dess uppgifter.

Br Petrus förklarade därefter mötet för församlingsbildande öppnat – bön.”

§ 4: ”Br S föredrog flyttningsbetygen. 28 st (fem bröder och 23 systrar) och namnen äro dem som följer:---.

Därefter tillsattes två äldste ”enl. Titus”. Några diakoner ”behöver inte tillsättas” och därefter omvaldes de olika funktionärerna.

§ 11: ”Beslöts kalla den nybildade församlingen i Nynäshamn, – Filadelfia.”

Man sjöng sång nr 12 av Lewi Pethrus ”O, segrare från Golgata”, hade brödsbrytelse, skickade en hälsning till församlingen (i stan) och ”Mötet avslöts med bön”. Vid protokollet Alb. Ekman.

Och sedan var Filadelfia en utpost mindre.

Beslut i stan

Vid församlingsmöte i Stockholm redan den 9 oktober med Lewi Pethrus som ordförande: ”förelåg en skrivelse från böneringen i Nynäshamn med begäran för nedannämnda medlemmar om utträde ur församlingen för att ordna sig till en fri församling därstädes: (30 namn räknas upp). Böneringens begäran beviljades, och församlingen beslöt sända vännerna en varm hälsning och önskan om Guds rika välsignelse.”

Stockholm Filadelfias årsberättelse för 1939 saknas helt. Däremot finns en revisionsberättelse för ”utpostverksamheten i Nynäshamn” undertecknad av revisorer valda året före av Stockholmsförsamlingen. Den omfattar mycket riktigt tiden 1 jan – 31 okt.

”Nya” predikoturer

Även i predikoturena i Evangelii Härold märks den nya församlingen. I veckan 19-25 oktober 1939 bönemöte lördagskvällen och söndagsskola 10.00 på söndagen. 11.30 och 18.00 predikar Holger Svensson och bibelskoleelever. På onsdagskvällen väckelsemöte och övriga kvällar bön.

Veckan därpå annonseras ”församlingsordnande” 2 em på söndagen den 29 oktober med Lewi Pethrus och brödsbrytelse. Även 6 em är Pethrus annonserad.

Årsberättelse 1939

Denna årsberättelse är något mer optimistisk än tidigare år. Man hade fått döpa en person och man berättar om församlingsbildandet. ”Lokalen har också genomgått en förändring genom en reparation, som möjliggjorts genom en penninggåva som givits åt församlingen. Den är nu trevlig och inbjudande. Give Gud att många själar måtte finna frid i denna lokal.”

Undertecknare är av Holger Svensson, förest., Albert Ekman, sekr., Ernst Karlsson och David Axelson, äldste.

Slutord

Det är inte så lätt att ge några personliga positiva slutord efter att ha läst protokollen. Dessa avspeglar mest problem och motsättningar. Man kan bara hoppas att den problemfyllda sidan av verksamheten fått dominera medan allt det positiva tagits för självklart och inte tagits med i noteringarna.

Och ser man på den utveckling som skett i Nynäshamn sedan man blev församling så kan man endast konstatera hur rätt Lewi Pethrus hade då han ”tyckte det var bra med församlingsbildandet och att det bör gå framåt”.

Den fortsatta verksamheten i ”egen regi” finns mycket intressant dokumenterad i en jubileumsskrift som kom ut till 50-årsjubiléet 1989.

Bilaga:

- * Årsredogörelse över Filadelfias bönering verksamhetsår 1934. (Äldsta bevarade.)
- * Filadelfiaförsamlingen i Nynäshamn tioårsberättelse 29/10 1939 – 29/10 1949.